

Budapestre vonatkozó ujságcikke

302.811

Szerző:

Cím: Budapest erkölcsi lezüllése

Idő

'1921'

Forrás:

Uj Nemzedék

Személy

Helyszám

Bp.
(Hely)

1921 7/23
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs.

Budapest erkölcsi lezüllése

Székesfővárosi házinymda 1920

A kórházak női osztályain a betegek 30 százaléka urihölgy — Kik látogatják a szakorvosokat?

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Ennek az ezerkávéházás, teliszínházás, mulatós, — a nagy drágaságban, úgy látszik, még könnyelműbbé vált nagyvárosnak, mint minden mesterséges fénynek, sötét hátterei, mélységei vannak. Ezekbe szomorú bepillantást nyerhetünk néha egyszerű számokon keresztül, néha eseteken át, melyek a maguk megrázó igazságában mélyebb szakadékát mutatják az emberi nyomoruságnak, mint a könyvekben megírt összes tragédiák. Nem arról a nyomoruságról van most szó, mely kiáltó meztelenségben lázéhes szemekkel néz ki a dőlt-falu, rosszlevegőjű pincelakások ablakán, vagy amely szótlanul rimáncodik elő a nagy világförgőtegg által a szerencsétlen ország minden tájáról idesodort vagonlakókból, hanem arról a legjobb körökben is előforduló, titokban hurcolt nyomoruságról, elkövetett bűnökből, lelkiismeretlenségből fakadó betegségekről, melyek megbélyegzik a szervezetet, mint a büntetett előélet az egyént s számarányuk a város erkölceit tükrözi.

Egy fővárosi kórház női osztályán működő orvosa adatokat közöl a kezelése alatt lévő betegeknek a különböző társadalmi osztályokba való tartozásáról s ezek a számok megdöbbentő bizonyítékai annak, hogy a betegeknek a korábbi arányokat jóval felülmúló része az ugynevezett jobb körökhöz, a középosztálybeli nőkhöz számítódik. A kórházban körülbelül száz a női betegek állandó létszáma, havonként huszonöt-harminc az új jelentkező s ezeknek mintegy 30 százaléka urihölgy, hivatalnoknők, háztartásban élők.

De nem egyedül és nem is leginkább ezek a nyílt kezelésben lévő betegek mutatják meg az erkölcsök leromlását, hanem az orvosok magánrendeléseit. A fővárosban működő mintegy hetven szakorvos beteget. Lefátyolozottan, titkon, a sötétség, vagy ismeretlenség leple alatt járnak oda a női paciensek, legtöbbször külön bejáraton. Bűn, könnyelműség, néha a szegénységből való menekülési vágy a forrásai e sok nyomoruságnak, mit idehordanak s az orvosi titoktartás egyedüli reménységük jövő életük elviseléséhez.

Volt olyan esete az illető orvosnak, hogy a legjobb társaságokban ismert, jól nevelt, feltétlen korrektnek tudott fiatal leány kereste fel s halálos szegénytől, kétségbeeséstől — lelki gyötrelmekből, míg e lépésre elszánta magát — félig örülten tárta fel előtte rettenetes helyzetét, egy, egyetlenegy ballépése szörnyű következményét. Sirt, rimáncodott, bizonyította, hogy tudatlanság és meggondolatlan szenvedély sodorta el és áldozata lett valaki lelkiismeretlenségének. Gazdag szülőinek fogalmuk sincs arról, hol jár a leányuk, míg az öngyilkos elszánással kéri az orvos diszkrecióját, mert ha a legcsekélyebb gyanu éri, nem marad más számára, mint egy revolverlövés vagy a Duna feneké.

Szomorú processziója ez a vezeklőknek, de ijesztő ígért a jövőre. Az a szabadosság, mely évről-évre mindjobban megnyilvánul divatban, viselkedésben s különösen a háború óta oda-fajult, hogy külsőleg alig különbözteti meg a tisztelni való nőt a félvilágiaktól, természetesen az erkölcsöket is lazította. Hogy hová vezet az ilyen megindulás, arról beszélnek ezek a statisztikák.